

Jaký byl uplynulý týden v Medvídátech?

Plný sluníčka i náznaků sněhu!

V pondělí jsme se od školky vydali za zakopanými odpadky a mile jsme Aničku překvapili, že si pamatujeme do jakých popelnic patří zakopané odpadky. Trošku jsme se prošli po kládách a pak jsme se šli podívat k potůčku a naproti Jonášovi. Hodně jsme si zazpívali, nezapomněli jsme na oblíbené Já mám sáně borový a Čížečku, čížečku. Pak jsme zkusili dupat jako táta, cupitat jako máma, ťapat jako vnouček,...Když jsme dorazili zpátky do školky, Pírko se nás ptal jak se jmenují naše rodiče a kde pracují, někdy nám musel napovědět, ale spoustu jsme toho věděli. Najedli jsme se ale ještě nešli spát! Zdenička nám přečetla

pohádku o Budulínkovi a ještě jsme si o ní povídali. Pak teprve nás čekal odpočinek, sváča a vy – rodiče.

Úterní ráno byl poprášek sněhu, jupííí. Vzali jsme si hrnce a plníme je sněhem. Někdo pozoroval, jestli sníh roztaje, když hrnec se sněhem dáme na kamna. Sníh výborně posloužil jako malířské plátno, vznikají různé obrazce. Odklizení sněhu byla hračka, když máme správné náčiní. Po svačince se přivítáme a vyrazíme do lesa, kde se dětem líbí. Pan Pírko se dětí ptal, jak se jmenují členové jejich rodiny. Hodně informací se dozvěděl. V lese si děti stavěly domečky. Děvčata si hrála na paní prodavačku v obchodě. Před obědem poznáváme ve školce hudební nástroje podle zvuku z CD. Podle krátké ukázky hledáme kartičku s nástrojem, který jsme slyšeli. Starší děti chtěly některé zvuky si poslechnout ještě podruhé. Kluci si hráli na rytíře, kteří chrání svůj hrad, kde bydlí princezny.

Ve středu jsme jen tak tak stihli na mostě vlak a na poslední chvíli jsme mávali. Cestou jsme každý zkusili tipnout, které medvídě přijde jako další. Marťa připravila před školku terč z provazů, do kterého se medvíďata trefovala hadrovými míčky. Šlo jim to a moc je to bavilo. Po chvíli čekání přišla do školky Verunka a v naší tipovací soutěži měla pravdu Mája. Po svačince jsme dostali úkol od tygříka, který nám schoval v lese poklad. Museli jsme složit sněhuláka a pak jsme vyrazili po jeho stopách. Děti stopovačka moc bavila, předháněly se, kdo bude u další značky dříve. Nakonec jsme našli i sladký poklad, do kterého jsme se pustili. Děti se pěkně podělily, každý si vzal tolik, aby zbylo i na ostatní. Vysvitlo slunko a tak jsme

rychle utíkali na pláž, abychom si ho užili. Děti pozorovaly vodu, stavěly z písku, házely kamínky do vody. Zanedlouho přišel mrak a protože hodně foukalo, tak se děti rozhodly jít dovnitř, ostatně blížil se čas oběda. Ve školce si pro nás hajný přichystal hru na rodinu. Oblékli jsme se do kostýmů a rozdělili si role. Verča byla maminka, Eliška tatínek, Mája, Naty a Alička děti, Betyňka miminko, Marťa babička a Jonáš dědeček. V rolích jsme si zaimprovizovali „na rodinu“. Babička Marťa bude mít brzy narozeniny, a tak nás pozvala na oběd do restaurace. Kdo chtěl, mohl si nechat kostým. Po odpočinku nás při svačince navštívil myslivec Pírko a řekl nám, že příští týden odjíždí pryč, bude se starat o jiný les, a proto se s námi již nebude potkávat. Na památku dal dětem ozdobičku – větvičku s pírky.

Čtvrteční ráno jsme spěchali, abychom stihli vlak na mostě. Byli jsme tam včas a chvíli jsme museli počkat, protože měl zpoždění. Dokonce nám i zatroubil, z čehož jsme měli radost. Cestou do školky děti zkoušely zamrzlé louže, zmrzlý tenký led nosily a říkaly, že je to sklo. Když jsme došli do školky, děti se pustily do vaření, hloubily jámu, tvořily hromadu hlíny jako kamna, vařily polévky, malovaly si. Při svačince nás navštívil nastydlý hajný pírko. Protože neměl pořádnou

zimní čepici, poprosil děti, jestli by si nezahrály na návrháře a nenavrhly mu nějaké čepice.

On si z návrhů prý vybere a půjde si jednu z čepic koupit, aby už nenastydl. A tak se některá medvíďata pustila do práce. Na papír lepila čepice a různě barevné a velké bambule. Návrhy nosily myslivci, který poděkoval a schoval si je. Kluky aktivita moc nezaujala a tak šli řádit ven. Všichni společně jsme se pozdravili a vyrazili na pláž, protože tam krásně svítilo sluníčko. Potkali jsme se tam s Větvičkou, takže po pláži běhalo 18 dětí, což bylo příjemné pozorovat. Děti stavěly z písku, objevovaly ohniště v altánku, pozorovaly pejska patřícího k Větvičce, vymýšlely, co jim připomínají odlesky ve vodě. S Větvičkou jsme si zazpívali písničku Otec Abrahám měl 7 synů a zahráli si na mrazíka. Po společně stráveném čase jsme se vyfotili a rozešli se každý do své školky na oběd. Po odpočinku a svačince se myslivec Pírko se všemi naposled rozloučil.